

indigo

LAPSED

Uus põlvkond on saabunud!

*Kui Sul on lapsed või kui Sa töötad lastega,
on see raamat just Sinu jaoks!!!*

LEE CARROLL

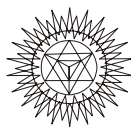

JAN TOBER

INDIGOLAPSED

Uus põlvkond on
saabunud

Lee Carroll ja Jan Tober

KIRJASTUS VALGUSESAAR

Originaalitiitel:

The Indigo Children
The New Kids Have Arrived

Tõlkinud *Tiiu Ulman*

Toimetajad:

Peeter Liiu

Riina Grethiel Leppoja

Marko Sekitel Leppoja

Avaldatud lepingu alusel kirjastusega
Hay House, Inc.

ISBN: 9985-9654-1-8

Trükitud trükikojas Bookmill

© 1999 Lee Carroll ja Jan Tober

© Tõlge eesti keelde. OÜ Valgusesaar, 2005

www.valgusesaar.ee
www.valgusesaar.com

Kirjastus Valgusesaar on meie panus aitamaks luua reaalsust, mis baseerub koostööl ning mitte konkurentsil. Me oleme veendunud, et kogu inimkond on üks tervik ning et igäühe panus selle terviku harmoneerimisel ja rikastamisel on ainukordne ning väärtuslik. Raamatud, mida avaldame, aitavad inimestel avastada iseennast ning meenutada oma hingesuurust – eneses peituvat jumaliku potentsiaali. Meie eesmärgiks on edastada sõnumit, et üheskoos suudame me seda maailma muuta ning et meis kõigis on peidus võime luua nii enese kui teiste jaoks paremat tulevikku.

Valgusesaar

*Teie lapsed pole mitte teie lapsed.
Nad on Elu enese igatsuse pojad ning tütreid.
Nad sünnivad läbi teie, aga mitte teist,
ja kuigi nad on teiega, ei kuulu nad teile.
Oma armastuse võite te neile anda, aga mitte oma mõtteid.
Sest neil on nende eneste mõtted.
Nende kehasid võite te varjata oma katuse all, aga mitte nende hingi,
Sest nende hinged elunevad homse kojas,
mida teie ei või külastada isegi mitte oma unedes.
Te võite püüda nendega sarnaneda,
aga ärge üritage muuta neid endisarnasteks.
Sest elu ei voola vastupäeva ega viivita eilses.
Teie olete vibud, millelt teie lapsed nagu elavad nooled lendu lastakse.
Vibukütt näeb märki lõpmatuse rajal ja pingutab teid kogu oma jõust,
et Tema nooled võiksid lennata kiiresti ja kaugele.
Olgu teile rõõmuks painduda vibuküti käes;
Sest just niisamuti, nagu ta armastab lendavat noolt,
armastab ta ka vibu, mis püsib paigal.*

Kahlil Gibran „Prohvet“*

*Doris Kareva tõlge, kirjastus „Huma“, 1997

Pühendatud Jean Floresile, ÜRO töötajale, kes lahkus meie hulgast selle raamatu kirjutamise aegu. Nüüd on ta meie kaitseingel teistspoolsuses, aidates kogu maailma lapsi.

*Need lapsed võivad olla väga ehedad, võluvad – ja täiesti väljakannatamatud.
Ühe sekundiga jõuavad nad mõelda kümnest kõitvast ja uskumatust asjast.
Sel ajal, kui teie püüate tuld kustutada, seavad nemad vahukommid
pliidile küpsema ning lipsavad siis vannituppa, et näha,
kas kuldkalake kuumas vees ellu jääb.*

Natasha Kern, ema,
tsiteeritud Nancy Gibbs'i poolt ajakirjas *Time*.¹

Sisukord

Sissejuhatus	1
ESIMENE PEATÜKK — Kes on indigolaps?	9
<i>Richard Seigle, meditsiinidoktor</i> — Inimese kategoriseerimise süsteemid	11
<i>Nancy Ann Tappe</i> — Sissejuhatus indigoteemasse	14
<i>Barbra Dillenger, filosoofiadoktor</i> — Indigolapsest	27
<i>Doreen Virtue, filosoofiadoktor</i> — „Probleemsed“ või andekad?	32
<i>Kathy A. McCloskey, filosoofiadoktor</i> — Andekad lapsed	34
<i>Debra Hegerle</i> — Indigolapsed	41
<i>Robert Gerard, filosoofiadoktor</i> — Saadikud taevast	46
TEINE PEATÜKK — Mida teie saate ära teha?	53
<i>Nancy Ann Tappe</i> — Nõuandeid indigolaste vanematele	57
<i>Doreen Virtue, filosoofiadoktor</i> — Olles indigolapse vanem	61
<i>Kathy A. McCloskey, filosoofiadoktor</i> — Indigolaste kasvatamise põhimõtted	63
<i>Debra Hegerle</i> — Tüdimus ja siirus	65
<i>Judith Spitler McKee, pedagoogikadoktor</i> — Edastage lastele veenvaid, ülesehitavaid sõnumeid	67
<i>Robert Gerard, filosoofiadoktor</i> — Indigolapse distsiplineerimine	81
<i>Robert P. Ocker</i> — Südamekeskne teekond	84
<i>Cathy Patterson</i> — Indigolaste kasvatamise meetodid	87
<i>Robert P. Ocker</i> — Austades lapsi kui kingitust	99
<i>Jennifer Palmer</i> — Laste õpetamine	103
Montessori koolid	108
Waldorfkoolid	110
<i>Pauline Rogers</i> — Mittevõistluslikud elumängud	114
<i>Joyce Seyburn</i> — Terve ja õnneliku lapse kasvatamise seitse saladust	116

KOLMAS PEATÜKK — Indigode vaimsus **121**

<i>Melanie Melvin, filosoofiadoktor</i> — Indigolastest lugupidamine	124
<i>Robert P. Ocker</i> — Südamekeskne teekond	136
<i>Nancy Ann Tappe</i> — Indigo vaimsus	140
<i>Doreen Virtue, filosoofiadoktor</i> — Indigolapse kasvatamine	146
<i>Doktor Laurie Joy Pinkham</i> — Minu kallid indigod!	156

NELJAS PEATÜKK — Meditsiinilised aspektid **167**

<i>Doreen Virtue, filosoofiadoktor</i> — Kas allumine viitab tervisele?	170
<i>Keith R. Smith</i> — Krooniline pooluste ümbervahetumise sündroom „uutel“ lastel	178
<i>Karen Eck</i> — Toitumises peituv vastus	193
<i>Deborah Grossman, meditsiiniõde</i> — Toidulisand ADHD-lapsele	199
<i>Karen Bolesky</i> — Somaatiline süsteem: tutvumine ühe haiguslooga	209

VIIES PEATÜKK — Sõnumeid indigolastelt **215**

<i>Ryan Maluski</i> — Kasvades üles indigona	216
<i>Candice Creelman</i> — Kõik, mida vajame, on armastus	226

KUUES PEATÜKK — Kokkuvõtteks **235**

Lisa	241
Andmeid kaasautorite kohta	241
Autoritest	253
Vüited	254
Eestikeelset infot indigolaste kohta	261

Sissejuhatus

Kui te hakkate lugema seda raamatut, võib juhtuda, et mõtlete endamisi: *No mis siis nüüd? Kas jälle üks järjekordne „häda ja viletsuse lugu“ sellest, kuidas ühiskond meie lapsi moonutab?* Ei ole. Tegemist on ühe kõige põnevama, ehkki üsna kummalise nähtuse kirjeldamisega – nimelt tutvustame teile üht inimese põhiolemuses toimunud muutust, mida ei ole kunagi varem üheski ühiskonnas täheldatud ega dokumenteeritud. Raamatut lugedes palume teil seda asjaolu silmas pidada.

Jan ja mina oleme pidanud loenguid ja kirjutanud eneseabi teemadel mitmeid raamatuid. Viimased kuus aastat oleme reisinud mööda maailma, esinedes nii suurte kui väikeste auditoriumide ees. Meil on olnud tegemist erinevas vanuses kuulajatega ja paljude erinevaid keeli kõnelevate kultuuride esindajatega. Minu poisid on juba suured ja lendasid ammu pesast välja. Janil pole lapsi, aga mingil moel on ta alati tundnud, et kunagi hakkab ta nendega tegelema (ja tal oli õigus). Ükski meie varem ilmunud kuuest raamatust ei kõnele lastest, kuna meie töö ei olnud suunatud nendele. Kuidas siis juhtus, et kirjutasime raamatu just sellel teemal?

Kui te olete nõustaja ja veedate suure osa oma ajast inimestega, märkate paratamatult, et teatud käitumismustritega tegelemine saab teie töös valdavaks. Meie töö, nagu Louise Hay omagi, kes kirjastas selle raamatu, on seotud eneseusalduse ja eneseväarikuse kasvatamisega, mis täidab inimesi lootusega, andes jõudu tõusta kõrgemale tasandist, kus nad „arvasid“ end olevat. See sisaldab ühtlasi ka vaimset tervendust (mitte religiooni) ning julgustab eneseavastamisele, taotlusega leida kõigepealt „Jumal enese

seest“ ja alles seejärel väljaspool ennast. See kõneleb enesetervendusest, näidates teed lootuse ja valguse poole meie kannatusterohkes maailmas. See on äärmiselt rahuldustpakkuv töö, kuid – on pannud meid märkama teatud asju.

Mõned aastad tagasi hakkasid inimesed rääkima väga spetsiifilistest probleemidest seoses oma lastega. Ja mis siin siis uut on? – küsite teie. Lapsed on sageli elu suurim õnnistus ja samas ka suurim väljakutse. On kirjutatud palju raamatuid lastekasvatamisest ja -psühholoogiast, aga see, mida meie märkasime, oli hoopis midagi muud.

Üha enam ja enam hakkasime kuulma uut tüüpi lapsest või vähemalt uut tüüpi probleemist lapsevanema jaoks. Need probleemid olid oma olemuselt kummalised, kuna seisnesid lapsevanema ja lapse osade vahetumises – mis oli väga võõrastav, sest meie põlvkond polnud millegi sellisega varem kokku puutunud. Me ignoreerisime neid teateid seni, kuni hakkasime sama kuulma ka lastega töötavatel spetsialistidelt. Nad rääkisid samadest probleemidest. Paljud tegid seda ärritunult, sest nende tarkus oli otsakorral. Lasteaedade ja -sõimede töötajad, kellest osad olid töötanud oma ametis rohkem kui 30 aastat, jutustasid meile lastest üsna kummalisi lugusid. Seejärel märkasime midagi, mis meid lausa kohutas: kui need „uued“ probleemid muutusid tõsisemaks, sai valdavaks lahendada küsimus *medikamentoosse raviga!*

Algul me arvasime, et tegemist on teatud kultuurilise iseärasusega, mis puudutab üksnes Ameerikas toimuvaid muutumisprotsesse. Üks osa meie suurepärasest ameerikalikust temperamendist on ju paindlikkus ja võime läbi teha märkimisväärseid muutusi ilma valitsustalasid kõigutamata, mis pole jõukohane mitte ühelegi teisele maale. Küsige ükskõik millise õpetaja käest tänapäeval ja ta ütleb teile kohe, et meie haridussüsteem vajab põhjalikku ümberkorraldamist. Tõenäoliselt on aeg selleks tõesti küps, aga siin pole midagi uut ning mitte see ei inspireerinud meid seda raamatut kirjutama.

Jan ja mina töötame inimestega *individuaalselt*, aidates neil lahendada oma probleeme, ega puutu kokku ei poliitika ega isegi

mitte keskkonnaprobleemidega. Mitte et need küsimused meid ei huvitaks, lihtsalt meie kui nõustajate ja lektorite tähelepanu on suunatud inimeste isiklikule abistamisele (ka siis, kui esineme suurte gruppide ees). Me oleme oma kuulajatele alati kinnitanud, et iga tasakaalustatud inimene, keda iseloomustavad positiivne vaade elule ning taotlus teha head, on suuteline ellu viima ükskõik kui suurt muutust, kui ta vaid otsustab selleks õige tee valida. Teiste sõnadega, isegi ulatuslik sotsiaalne muutus peab alguse saama üksikisiku peast ja südamest.

Me eeldasime, et kui lastega tõepoolest sellised olulised muutused aset leiavad, siis esimestena peaksid seda märkama ja kolleegidega läbi arutama oma ala spetsialistid. Mitmeid aastaid ootasime, et eel- ja algkooli küsimusi kajastavas perioodikas ilmuks teateid „uute laste iseärasuste kohta”, kuid seda pole juhtunud kuni tänase päevani*, vähemasti mitte sel määral, et see oleks äratanud avalikkuse tähelepanu või teavitanud lapsevanemaid ning osutanud neile praktilist abi**.

Kuna midagi ei juhtunud, mõtlesime, et ehk polegi see nähtus nii laialt levinud, kui algul arvasime, ning kuna me lastega otseselt ei tegele, otsustasime asja sinnapaika jätta. Kulus mitu aastat, enne kui oma meelt selles küsimuses muutsime, jõudes otsusele, et keegi peaks vähemalt olemasoleva informatsiooni kokku koguma ning selle avalikkuse ette tooma, ehkki käsitletud materjal paljudes inimestes võõristust tekitab. Tähtis on teadvustada, et indigod on olemas!

Nagu näete, on selle raamatu ellu kutsunud mitmed tegurid, millest peaksite teadlikud olema, enne kui meie sõnu pimesi selliste nähtuste hulka liigitate, „mis küll meie ümber juhtuvad, kuid on seletamatud“.

* 1999. a.

** Nüüdseks on sellel teemal kirjutatud juba mitmeid raamatuid ja uurimusi. Eesti keeles on seni ilmunud Armen Tõugu ja Kertu Soanssi „Indigolapsed: Kas uus põlvkond?“, kirjastus „Väike vanke“, 2005.

Vaata ka: www.indigochild.com; www.valgusesaar.ee/indigo.htm; www.indigolapsed.ee.

Oleme mõistnud järgmist:

1. See ei ole vaid Ameerika fenomen: oleme seda nüüdseks isiklikult täheldanud kolmel mandril.
2. Sellel puuduvad kultuuri- ning keelepiirangud.
3. Fenomen on jäänud üleüldise tähelepanu alt välja seetõttu, et on liialt „veider“ kaasaja psühholoogia jaoks, mis üleolevalt peab inimloomust muutumatuks. Reeglina kaldub ühiskond uskuma evolutsiooni ainult minevikus. Seepärast välistab konservatiivne mõtlemine arvamuse, et maa peale saabub meie laste näol *just praegu* uus inimteadvus.
4. Fenomen levib – saadakse üha enam kinnitust indigolaste olemasolu kohta.
5. Kuna nimetatud fenomeni on teatud juba piisavalt kaua, siis on seda asunud uurima ka paljud oma ala spetsialistid.
6. Mõnedele keerukatele küsimustele juba leitakse vastuseid.

Neil põhjustel astumegi selle sammu. Pakume teile parimat informatsiooni, mida meil on oma praeguste uuringute tulemusena võimalik anda selle, kahtlemata mitmelgi põhjusel vastuolulise teema kohta. Niipalju kui meie teame, on tegemist esimese raamatuga, mis on täielikult indigolastele pühendatud. Kui te seda raamatut loete, tõmbavad paljud teie seast paralleele oma isiklike kogemustega. Meie suur lootus on aga, et nimetatud teemat hakkavad edaspidi üha rohkem uurima nii teadlased kui ka lastega töötavad spetsialistid.

Selle raamatu eesmärk

See raamat on kirjutatud lastevanematele ning on tegelikult vaid sissejuhatus indigolapse teemasse. Raamat on avaldatud selleks, et aidata teid ja teie perekonda ning anda praktilisi nõuandeid, kui te oma elus sarnaste probleemidega kokku puutute. Palume teilt järgnevat lugedes mõistvat suhtumist. Me ei avaldaks kogutud materjale, kui poleks kindlad, et need pakuvad paljudele teie seast vastuseid teie küsimustele ning et sellest võib teile abi olla. Käesoleva raamatu ilmumist on toetanud sadade lapsevanemate ja õpetajate julgustused ja kohati isegi tungivad palved kogu maailmast.

Materjali esitamise meetod

Oleks ju tore jutustada teile lihtsalt lugusid, mida oleme kuulnud indigolaste vanematelt – ja neid lugusid on tõesti palju. Ainult et need on kõigest lookesed ega veena uurijaid (ega ka puhtalt loogilisele mõtlemisele tuginevaid inimesi). Seetõttu otsustasime kasutada oma kontaktide rahvusvahelist andmebaasi, kogumaks ettekandeid, kommentaare ning ka mõningaid lugusid lastega töötavatel spetsialistidel: nimelt õpetajatelt, filosoofia- ja meditsiinidoktoritelt ning mitmete teemakohaste raamatute autoritelt üle kogu maa. Kui te loete edasi, siis märkate, et oleme püüdnud anda oma parima, tõestamaks tavamaailmale arusaadaval viisil midagi, mida me ise oma töö käigus mitteteaduslike meetodite abil avastanud oleme. Lisasime raamatusse ka mõned haiguslood, kui tundsim, et mõnes kohas oleks teaduslik lähenemine parem. Kuna meie isiklikult ei ole teostanud nimetatud valdkonnas ühtegi akrediteeritud uurimustööd, siis aitavad meie kaasautoritest professionaalide avaldused ja leiud meie väidetele teaduslikku kaalu anda.

Raamatu ülesehitus

Valisime võimalikult lihtsa ülesehituse. Käesolev sissejuhatust aitab teil aga meid tundma õppida ning loodetavasti veenab teid selles, et me tõepoolest tunneme huvi teie laste vastu!

Esimeses peatükis kirjeldame neid lapsi iseloomustavaid tunnuseid ning tutvustame kaasautoreid ja teadlasi, kelle arvamusi kohtate ka selle raamatu ülejäänud peatükkides.

Teine peatükk sisaldab vahetut teavet selle kohta, kuidas käituda indigolastega. Paljudes raamatutes oleks see praktiline peatükk raamatu kokkuvõtvas osas, kuid kuna meie järgnevad peatükid keskenduvad mõningatele meditsiinilistele ja/või esoteerilistele teemadele, tuleb neid ka eraldi käsitleda. Seetõttu koosnevad raamatu kaks esimest peatükki vastustest ja praktilistest nõuannetest, mis on esitatud eraldi, juhuks, kui te ei soovi eelpool nimetatud teemadesse pikemalt süveneda. Teises peatükis arutletakse ühtlasi ka indigode haridustee ja nende jaoks sobivate alternatiivsete koolide üle.

Kolmas peatükk jutustab indigolapse fenomeni vaimsest aspektist. Juttu ei tule religioonist, vaid teatud ebatavalistest omadustest, mis on neile lastele iseloomulikud ning mida *peab* kindlasti selles raamatus ära märkima. Need lapsed paistavad „teadvat, kes nad on“, ning informeerivad sellest üsna varakult ka oma vanemaid. Kuidas saaksime midagi sellist välja jätta?

Neljas peatükk on sellest, kuidas taolisi lapsi meditsiiniliselt diagnoositakse. Mitte kõigil indigolastel ei esine suuri psühholoogilisi probleeme, aga kui esineb, siis üsna tihti lahendatakse asi diagnoosidega ADD (*Attention Defitsit Disorder* – tähelepanupuudulikkus) või ADHD (*Attention Defitsit Hyperactive Disorder* – hüperaktiivne tähelepanupuudulikkus). On selge, et mitte kõik tähelepanupuudulikkusega lapsed ei ole indigod. Sellegipoolest, kas teid huvitab info ADD-lastest alternatiivsetest ravimeetoditest, mis tõepoolest *toimivad*? Kui jah, siis tutvustame neid teile neljandas peatükis – nii traditsioonilisi kui mittetraditsioonilisi koos

haiguslugudega. See on katse vabastada lapsi ravimite mõju alt ja pakkuda vanematele alternatiiviks midagi muud.

Kurvaks teeb mõte, et juhul, kui olete ravimitega maharahustatud lapse vanem, võib juhtuda, et hakkate ritaliini pidama suurepäraseks lahenduseks. Laps käitub stabiilsemalt, näib rahulikum, koolis ja kodus sujuvad asjad paremini – milline kergendus! Niisiis surub ritaliin lapse vaoshoitud käitumise mudelisse, mis võib isegi lapsele meeldiv tunduda. Kuid hiljem, kui kork pudelilt ära lendab (kui ta lõpetab ravimi manustamise), võib seni allasurutud sisemine rahunus esile kutsuda plahvatuse. Olles saanud täiskasvanuks, võivad sellised lapsed tagasi vaadates tunnetada, et osa nende lapsepõlvest on kaduma läinud ning peidus tumeda mälestuse all, mis varjab nende tegelikku loomust. Ritaliin lükkab tihti peale inimese küpsemist edasi, samuti sellega kaasnevat tarkust – arusaamist, kuidas toimib ühiskond. Nimetatud väide on ka teaduslikult tõestatud.

Tegelikult võib alternatiivsete meetodite hulgast leida vahendeid, mis aitaksid teie last ka ilma ritaliinita. Vaja läheb vaid avatud suhtumist. Me tutvustame teile inimesi, kellel on muljetavaldav kogemused, kes on saavutanud suurepäraseid tulemusi ning kes hea meelega teile oma abi pakuvad.

Viimendas peatükis toome ära mõned tekstid indigodelt endilt, sealhulgas kirjad mõnedelt täiskasvanud indigolastelt, milles nad vaatlevad oma üleskasvamisega seotud probleeme. Uskuge, nad teavad, et on tõepoolest teistsugused! Nende kirjad hõmmastavad oma sügavuse poolest.

Kuues, kokkuvõttev peatükk tutvustab meie mõlema lühikesi läkitusi lugejatele.

Kaasautoritest

Iga kord, kui tutvustame teile mõnd oma kaasautoritest, lisame lühikäsitluse tema tööst ja saavutustest. Täieliku informatsiooni iga kaasautori ning nende poolt loodud või juhitud organisat-

sioonide kohta leiate raamatu lõpus olevast lisast. Kui teil tekib küsimusi, kui soovite osta mõne autori raamatuid või mõne spetsialisti poolt pakutud tooteid, soovitame teil vastava inimesega kas kirja, e-maili või telefoni teel ühendust võtta. Püüdsime võimaluse korral edastada ka nende kodulehekülgede aadresse, juhul kui nad esindavad mõnd organisatsiooni. Kui te aga ei leia siit raamatust teid huvitava spetsialisti andmeid, siis kirjutage kirjastusse Hay House (www.hayhouse.com) aadressil:

Hay House Inc.
P.O Box 5100
Carslbad, CA 92018-5100
U.S.A

Sel juhul viidake kindlasti käesoleva raamatu pealkirjale ja teie palved saadetakse edasi neile, kellega soovisite ühendust saada. Võite oma küsimustega pöörduda ka meie poole, kuid me ei pea end ekspertideks. Me oleme antud juhul lihtsalt reporterid, kes on võtnud endale ülesandeks moodustada rühm kvalifitseeritud asjatundjaid, et aidata määratleda indigolaste fenomeni ning tutvustada selle nähtusega toimetulemise meetodeid. Võimalik, et saadame teie küsimused edasi kompetentsetele inimestele.

Viited

Lisainformatsiooni olemasolu näitab seda tekstis esinev numbriviide. See number osutab märkustele raamatu lõpus, kust leiate ka viiteid teistele raamatutele, samuti infot mitmesuguste toodete ja organisatsioonide kohta.

ESIMENE PEATÜKK

Kes on indigolaps?

Kes on indigolaps? Miks me neid *indigodeks* kutsume?

Alustagem definitsioonist: Indigolapsed on need lapsed, kes esindavad uut ja ebatavalist psühholoogilist käitumismustrit, mida pole varasematel aegadel laiemalt täheldatud ega dokumenteeritud. Seda „mustrit“ iseloomustavad unikaalsed omadused, mille tõttu kõigil, kes satuvad nende laste mõjuvälja (eriti lapsevanematel), on tasakaalu säilitamiseks soovitatav muuta nii oma käitumist kui ka kasvatuse meetodeid. Nimetatud „uue mustri“ esinemise fakti eitades kutsume neis lastes esile pettumust ja ebakõla. Seepärast ongi käesoleva peatüki teemaks kirjeldada omadusi, mis aitavad meil indigolast ära tunda.

On jäänud mulje, et indigosid on erinevaid. Me kirjeldame neid selles peatükis edaspidi täpsemalt. Seni aga tahaksime tutvustada teile enam levinud käitumismustreid, mis neid lapsi iseloomustavad. Võib olla tunnete nende järgi kellegi ära?

Siin on indigolapse kümme enam levinud tunnus:

1. Nad tulevad siia maailma, tunnetades enese kuninglikkust (ja tihti ka käituvad vastavalt).
2. Nad on veendunud, et „väärivad süinolemist“ ning neid üllatab, kui teised seda arvamust ei jaga.

3. Eneseväärtustamine ei ole neile mingi probleem. Nad räägivad tihti vanematele, „kes nad on”.
4. Neil on raskusi alluda vastuvaidlematult autoriteetidele (sellistele, kes ei pea vajalikuks põhjendada oma nõudmisi ega tunnista valikuvabadust).
5. Teatud asju nad lihtsalt ei tee; näiteks järjekorras ootamine on nende jaoks raske.
6. Neid muserdab see, kui nad puutuvad kokku konservatiivsete süsteemidega, kus loova mõtte avaldamise asemel järgitakse kindlaks kujunenud rituaale ja traditsioone.
7. Nii kodus kui koolis oskavad nad tihti leida olukordadele paremaid lahendusi, mõjudes aga sealjuures sagedasti „süsteemipurustajatena“ (kes ei suuda kohaneda ühegi süsteemiga).
8. Nad mõjuvad suhtlemisvõimetutena, kui ei viibi just oma suguste seltskonnas. Kui nende kõrval pole kedagi, kellel on neile sarnane maailmatunnetus, tõmbuvad nad tihtipeale endasse, tundes, et selles maailmas ei mõista neid keegi. Seepärast on ka sotsiaalsete suhete loomine koolis neile sageli üpris raske.
9. Nad ei reageeri korralekutsumistele, mille eesmärgiks on ähvardada või süütunnet tekitada. (Selliste avalduste suhtes nagu „oota sa, kuni isa koju tuleb ja näeb, millega sa hakkama oled saanud“, jäävad nad kurdiks).
10. Nad ei ole eriti tagasihoidlikud teid oma vajadustest teavitama.

Hiljem vaatame mõningaid tunnusjooni lähemalt, nüüd aga tahame teile rääkida sellest, miks neid lapsi *indigodeks* kutsutakse.

tuntud ka kui bestsellerite „Valgustöölise tee” ja „Jumalik juhatus” autor. Teda on seoses tema filosoofiliste vaadetega mainitud mitmetes üleriiklikes ajakirjades. Tema süvauuringud loovad silla faktidel põhineva teadusliku maailmakäsitluse ning seni eksperimentaalselt tõestamata metafüüsiliste arusaamade vahel. Käesolevas raamatus tutvustab ta oma seisukohti teises, kolmandas ja neljandas peatükis.

„Probleemsed“ või andekad?

Doreen Virtue, filosoofiadoktor

Me teame, et neil lastel on kaasasündinud anded, mida nad teatud ajani oma „tagataskus“ varjul hoiavad. Paljud neist on juba sündides filosoofid, kes mõtisklevad elu mõtte ja planeedi päästmise üle. Nad on sünnipäraselt andekad teadurid, leiutajad ja kunstnikud. Meie ühiskond, olles üles ehitatud vananenud energiale, lämmatab indigolaste andeid. Paljud andekad lapsed on Andekate ja Loominguliste Laste Fondi⁶ hinnangul arvatud ekslikult „puuetega” laste hulka. Fondi põhiülesandeks on need lapsed üles leida ja neid aidata. Selle organisatsiooni juhtivate töötajate arvamust mööda hävitatakse „paljud andekad lapsed ühiskondlikus haridussüsteemis. Need lapsed on ebaõiglaselt tembeldatud ADHD-ks ning vanematel pole aimugi, et nende laps on tegelikult potentsiaalselt andekas.”

Teie lapse andekuse määramiseks tuuakse välja järgmised omadused:

- ✧ Omab kõrgendatud tundlikkust.
- ✧ Omab palju energiat.
- ✧ Mistahes tegevus tüütab teda kiiresti ning jääb mulje, et ta on suuteline oma tähelepanu keskendama vaid lühikeseks ajaks.
- ✧ Vajab suhtlemist emotsionaalselt tasakaalustatud ja turvaliste täiskasvanutega.
- ✧ Protesteerib autoriteetide vastu, kes pole demokraatlikult meelestatud.
- ✧ Eelistab ise valida õppimisviisi, eriti lugemises ja matemaatikas.
- ✧ Võib kergesti kaotada emotsionaalse tasakaalu, kuna tal on suurejoonelised ideed, kuid puuduvad võimalused või inimesed, kes aitaksid tal oma ideid ellu viia.
- ✧ Omandab teadmisi kogemuslikul teel, keeldudes mõttetust tuupimisest või lihtsalt passiivsest kuulamisest.
- ✧ Ei suuda istuda rahulikult, välja arvatud siis, kui asi teda tõeliselt huvitab.
- ✧ On väga kaastundlik. Tal võib olla palju hirme, näiteks hirm surma või lähedaste kaotuse ees.
- ✧ Kui kogeb varakult ebaõnnestumist, võib õpingutele käega lüüa ning välja võib kujuneda täielik tõrge õppimise vastu.

See kõlab nagu indigolapse iseloomustus, kas pole? Nimetatud organisatsioon nõustub ka meie väitega, et „andekad lapsed võivad endasse tõmbuda, kui nad tunnevad end ohustatuna või tõrjutuna. Nad võivad tuua ohvriks oma loomingulisuse, et „sisse sulada“. Paljudel meie poolt testitud lastel on kõrge IQ, kuid samas näitavad testid, et nende loomingulisus on „külmutatud“.

TEINE PEATÜKK

Mida teie saate ära teha?

Kui te asute lugema seda peatükki, tahame teile meelde tuletada, et kuigi meie kaasautorid üksteist ei tunne, torkab silma nende arvamuste sarnasus, otseku oleksid nad kõike omavahel arutanud! Me eeldame, et kui sarnaseid vastuseid annavad üksteisest sõltumatud allikad, viitab see inimkogemuses kajastuvale laiemalt levinud nähtusele ning see omakorda juhatab meid *kindlale aluspõhjale rajatud järeldusteni!*

Me kavatsame nüüd käsitleda teemat, kuidas suhelda indigolastega vanemaks olemise seisukohalt. Kuigi kogemused ja nõuanded pisut varieeruvad, leiate te suuri sarnasusi. Ent et asi oleks aus, tahame kõigepealt jagada teiega midagi, mida peaksite teadma.

Terve see peatükk sisaldab häid nõuandeid ning praktilisi kogemusi ekspertidelt, õpetajatelt ja lastevanematelt, kes pakuvad lahendusi tänasele, seoses uutmoodi laste ilmnenemisega esilekerkinud mõistatusele. Hoolimata sellest on inimesi, kes soovivad meil kogu see peatükk ära jätta. Võib-olla üldse kogu raamat! Nende väitel ei ole meil lapsevanemadena tegelikult võimalik midagi ära teha, et meie lapsed muutuksid!

Näiteks 24. augustil 1998 ilmus ajakirjas *Time* artikkel pealkirjaga „Omaealiste mõjuvõim“.⁷ Selles kommenteerib kolumnist Robert Wright Judith Rich Harrise raamatut *Kasvatuse eeldus*⁸, milles autor väidab, et vanematel ei ole oma lastele peaaegu mitte mingit mõju. Järgneb tsitaat R. Wrighti artiklist:

Psühholoogid võivad nüüd lõpetada oma sajanditepikkused otsingud, leidmaks võtit, kuidas kasvatada üles hea laps. Mitte sellepärast, et nad selle võtme oleksid leidnud, vaid et seda polegi olemas... Judith Rich Harris ütleb otse, et vanematel puudub „igasugune vähegi tähtsust omav pikaajaline mõju oma lapse isiksuse arengule”.

J. Harris usub ilmselgelt, et lapse elu vormivad koduvälised keskkonnamõjud koos geneetiliste eeldustega. Laps võtab omaks väärtused väljastpoolt ning seejärel sobitab need kaasasündinud soodumustega. See ongi see, mis lapse elule lõpliku vormi annab – ütleb ta –, samal ajal, kui lapse vanematel, kes seda kõike abitult pealt vaatavad, muud üle ei jää, kui „asjaga kaasa minna”.

Loomulikult ei nõustu me nimetatud teooriaga, ent me esitameme selle, et võiksite ise otsustada. Kui tahate, lugege see raamat läbi ja vaadake, kas informatsioon, mida sealt saate, haakub teie vanemliku vaistu või meiepoolse materjaliga. Järgnevalt toome ära R. Wright'i kokkuvõtte:

Harrise loo sisu, veenev sõnum selle kohta, et lapsevanemad hindavad ilmselgelt üle omapoolseid mõjusid lapsele, võib olla kasulik, rahustades mõningal määral maha selle ajastu üliäreva vanemliku närvi. Kuid samas võib see mõjuda ka vastupidiselt. Viimasel ajal on hakanud see vanemlik pabin sisenema ka lastesse ning nende eludesse. Milline kool erakoolidest? Kas laupäevane jalgpall või prantsuse keele tunnid? Kas pidada sünnipäeva Marva Totsis või Discovery Zone'is? Rahunege maha. Isegi teadus pole osanud neile küsimustele vastata.

Loomulikult usume, et teie *suudate* oma lastele positiivset mõju avaldada. Seega kutsume teid lugema käesolevat peatükki, milles meie kaasautorid annavad edasi oma kogemusi ja soovitusi lahenduste otsimisel.

Järgnevalt meie endi poolt kogetu ja õpitu põhjal sõnastatud loetelu kümnest peamisest nõuandest:

1. Kohelge indigosid lugupidamisega. Austage nende kohta perekonnas.

2. Lubage neil kaasa rääkida distsipliininõuete koostamisel ning piiride kehtestamisel.
3. Andke neile valikuvõimalusi – *kõiges!*
4. Ärge kunagi halvustage neid – *mitte kunagi!*
5. Alati, kui annate neile mingeid juhiseid, ärge unustage põhjendada, *miks*. Kuulake ka ise oma põhjendust. Kas see ei kõla mitte tobedalt, kui öelda – „sellepärast, et mina nii ütlen”? Kui kõlab tobedalt, siis vaadake oma juhtnöörid üle ja korrigeerige neid. Nad austavad teid selle tõttu ning on kannatlikud. Kui aga annate neile autoritaarseid, diktaatorlikke korraldusi ilma korraliku, vettpidava põhjendusega, hakkavad nad vastu. Nad ei kuula teid, vähe sellest, nad teevad teile selgeks, miks üks või teine teie korraldustest kuhugi ei kõlba! Mõnikord aitab, kui teie põhjenduseks on lihtsalt „sest täna oleks mul sellest suur abi – olen väga väsinud”. Siirusega võidate nende südamed. Algul paneb teie poolt öeldu neid järele mõtlema, seejärel aga täidavad nad teie palve.
6. Neid kasvatades tehke neist oma *koostööpartnerid*. Mõelge selle üle sügavalt järele!
7. Kui nad on alles sülelapsed, rääkige neile kogu aeg, mida te teete. Nad ei mõista teid, aga teie tähelepanu ja lugupidamine nende suhtes *on* tuntav. Sellest on ka suur abi rääkima õppimisel.
8. Kui neil on ilmnunud tõsised probleemid, laske last kindlasti testida, enne kui alustate ravimite andmist.
9. Toetage oma last ja pakkuge talle turvatunnet. Vältige negatiivset kriitikat. Laske lastel alati tunda, et toetate nende ette-

võtmisi. Tihti vastavad nad teie sõnaseadmistele samaväärselt, šokeerides teid. Seepeale võite nende taiplikkuse üle ühiselt rõõmu tunda! Ei maksa neid küll teravmeelitsema *innustada*, kuid *lubage* lastel alati oma arvamust väljendada.

10. Ärge jutustage neile, kes nad on või mis neist edaspidi saab. Nad teavad ise paremini. Las nad otsustavad *ise*, mis neid huvitab. Ärge sundige neid perekondliku kutsetöö või äritegevusega tegelema ainult sellepärast, et seda on teinud mitmed põlvkonnad. Sellest lapsest ei saa teiste jälgedes käijat.

Mul on üks lemmiklugu. Kui olin oma loengutuuril, peatusin ühes perekonnas, kus oli kolmeaastane indigolaps. Tema silmadesse vaadates oli kohe selge, et tegemist on üsna vana hingega. Tema vanemad mõistsid samuti, kes ta on, ning oskasid talle tagada perekonnapoolse lugupidamise. Lõunalauas, selle asemel et käskida tal maha istuda, anti lapsele võimalus valida, kus ta istuda soovib. Targalt oli jäetud mitu valikuvõimalust. Nii asendati käsklus armastusväärse ettepanekuga teha valik. Mõlemal juhul oleks üldpilt samaks jäänud: lõunasöök on laual, seega on nõutav söömatulek. Laps hindas olukorda ning võis näha, et ta võttis endale vastutuse valida istekoht. Kutse „tule sööma” ei kutsunud seetõttu temas kunagi esile vastuseisu.

Üks või kaks korda nägin ma seda last vastu hakkamas. See oli õhtul, kui ta oli väsinud ja turris nagu lapsed ikka sellises olukorras. Teda kutsuti kindlameelselt ja viisakalt nõudlike sõnade ning vastava tegutsemisega korrale. Teda koheldi korrektselt ja lugupidavalt, aga tema üritas ikkagi oma tahtmist peale suruda, nagu käituvad lapsed, kui üritavad oma mõjuvõimu piire kontrollida. Sellele järgnes oodatud karistus loogilise rahuliku selgitusega. Erinev polnud siin see, kuidas last karistati, vaid kuidas teda koheldi enne ja karistamise ajal. Sel viisil jõudis lapsele kohale, et „meie kohtleme sind lugupidavalt ning ootame sinult sedasama”.

Ja nüüd pöördugem tagasi oma intervjuu juurde **Nancy Tappe**’iga, nimetuse „indigolapsed” loojaga.

Nõuandeid indigolaste vanematele

*Nancy Ann Tappe`i
käsitles Jan Tober (II osa)*

Nancy, milline on sinu nõuanne indigolaste vanematele?

Rääkige nendega. Arutage kõik neisse puutuvad küsimused läbi koos nendega. Ärge öelge: „Vastus on ei!” Need lapsed sellist vastust ei aktsepteeri. Kui te ütlete, et sellist asja ta küsida ei tohi, läheb see laps välja ja leiab vastuse sealt. Nad arvavad, et te lihtsalt ei tea vastust.

Kui anda neile selles osas valikuvõimalus?

Teil tuleb anda neile võimalus valida, kuid enne peate siiski ise neid valikuid vaagima. Öelge: „Kui mina sinu vanune olin, tegin ma nii ja nii ja siis juhtus nii. Kuidas sina oleksid käitunud?” Nad on väga koostöövalmid. Minu tütar koges seda lugematu arv kordi oma poja Colini puhul. Võid istuda lapsega maha ja öelda: „Tead mis, mul oli täna raske päev ja ma olen pisut närvis. Nii et kui sa mind ärritad, tõstan ma häält. Sulle see ei meeldi ja mulle samuti mitte. Lepime kokku: sa tuled mulle vastu – aitad mind – ja kui see on tehtud, saab igäüks ühe jäätise“. Ja parem oleks, kui te oma lubadust ei unustaks!

See, mida sa soovitud, on tõepoolest huvitav, ja mulle tundub, et need nõuanded toimiksid hästi ka näiteks abikaasa või sõpradega subtilemise puhul.

Täiesti õige. Kuid seni on meie suhtlemisoskus veel vähe arenenud. Indigolapsed aga valdavad seda sünnist peale.

Seega aitavad nad meil ennast libvida?

Selles võid kindel olla. Ja seejuures sunnivad nad meid olema ausad. Isiksustena on neil tõepoolest tohutult palju energiat. Just sellised ongi indigolapsed. Mõnikord on isegi parem, kui nad vastutuse enda peale võtavad.

Kui te panete nad karistuseks eraldi tuppa, joonistavad nad seinad täis ja lõikavad vaiba puruks. Kui te eraldate nad teistest, hakkavad nad käituma destruktiivselt. Kui te peate pidu ja panete nad varakult voodisse, ei saa te oma pidu rahulikult nautida, sest nad annavad kõikidele teada, et ka nemad on majas. Te ei saa indigot ühiskonnast isoleerida ilma tema nõusolekuta ega sundida teda teile jõuga alluma.

Ja üldse, need lapsed nõuavad, et me perekonnaelu ideaale ka praktikas rakendaksime. Nad ütlevad: „Olen selle pere liige ja mul on siin sõnaõigus”.

Nad tahavad, et meie sõnad ja käitumine kokku langeksid.

Käskluste jagamine ei ole tõhus. See ongi koolisüsteemi nõrk koht, sest koolisüsteem põhineb absoluutsetel reeglitel, kus puudub igasugune paindlikkus – „ära päri, ära räägi“. Need lapsed päriivad ja räägivad. Nad küsivad: „Miks? Miks ma pean seda tegema?” või „Juhul kui ma pean seda tegema, siis teen seda nii, nagu mina tahan.“ Nende laste reeglid on meie ideaal maailma omad, mitte selle reaalsuse omad, ja meilt ootavad nad tõelist vanemlikku tuge. Nad ootavad, et me istuksime maha ja jagaksime nendega väärtuslikku aega. Meie arvame, et mida iganes me neile ka ei pakuks, kõik on väärtuslik. Nemat nii ei arva. Nad tahavad, et oleksime tõepoolest kohal, mitte aga ei teeskleks seda. Nad igatsevad, et me nendega suheldes neid tõeliselt märkaksime. Nad ei taha, et teeksime asju meie pärast. Nad tahavad näha käegakatsutavat tulemust.

Täpselt nagu täiskasvanudki. Vanemad peaksid meeles pidama üht asja: kui olete otsustanud nendega koos olla, siis tõepoolest olge nendega! Olge kohal kogu oma olemusega, sest nad tunnevad selle ära.

Või ütlete näiteks: „Ma lähen tuulutan end veidi.“ Laps vastab: „Hüva. Ma süüa niikaua jäätist.“ Lapsed ei muretse süüa, kui vanemad on siirad. See on kõik, mida nad paluvad. Nimetatud tasandil on enamus indigosid vägagi koostöövalmid, kuni te neid millekski ei sunni. Süüa asuvad nad oma territooriumi kaitsma. Nad usuvad endasse.

Millist nõu annaksid nendele õpetajatele, kes peavad üheaegselt töötama nii indigode kui mitteindigodega?

See on olnud väga oluline küsimus. Kuid muutub nüüd juba vähemtähtsamaks, sest indigosid tuleb üha juurde.

Kas oskad nimetada mõnd koolisüsteemi, mis indigolaste puhul tõeliselt toimib?

Kõige enam vastavad indigolaste vajadustele, eriti siin, Ühendriikides, waldorfkoolid, mis on Rudolf Steineri poolt loodud alternatiivne koolisüsteem. Teise maailmasõja eel levisid Steineri ideed Saksamaalt väljapoole ja selliseid koole hakati looma kõikjal maailmas.

(Märkus: alternatiivsete koolide kohta lugege samast peatükist edaspidi.)

Millist teraapiat soovitaksid käitumishäiretega indigolapsele?

Head lastepsühholoogi. Kahjuks ei ole veel paljud psühholoogid valmis töötama indigodega, kuna nende teadmised lastepsühholoogiast pärinevad Spockilt, Freudilt ja Jungilt. Nende lastega need meetodid ei toimi. Mõnikord küll, kuid mitte piisavalt tõhusalt, sest need lapsed on teistsugused. Nad on totaalselt teistsugused.

Kontseptualisti jaoks (vt esimene peatükk) on parim spordipsühholoog, eriti poiste puhul. Humanistile ja kunstnikule sobib tavaline psühholoog. Interdimensionaalne indigo vajab kindlaid reegleid, kuna tema mõtlemine on väga abstraktne. Talle sobiks kõige paremini kirikuõpetaja. Eks ole huvitav?

Meie nõustajatel tuleb läbi teha oluline muutus, et neid lapsi aidata. See juba toimubki. Varem oli esoteerikust psühholoog raskematel juhtudel eelistatum, sest ta kasutas oma üleemeelisi võimeid või mõnd alternatiivset meetodit, mida tavalisel psühholoogil polnud lubatud kasutada. Kuid see on hakanud kiiresti muutuma ja tänapäeval kasutavad juba paljud väljaõppinud psühholoogid kõikvõimalikke metafüüsilisi võtteid. See on tõesti üsna paljutöötav. Varsti saab meil olema palju arste, kes kasutavad oma töös ka alternatiivseid ravimeetodeid.

Kuulame nüüd jälle meie meeskonda kuuluvaid psühholoogiadoktoreid, kes teavad üsna palju lastepsühholoogia praktilisest küljest, kuna nõustavad oma töös pidevalt lapsevanemaid ja õpetajaid. Niisiis anname sõna **filosoofiadoktor Doreen Virtue**'le ning seejärel tema kolleegile, **Kathy McCloskey**'le.

Olles indigolapse vanem

Doreen Virtue, filosoofiadoktor

Seminaridel ja eranõustamistel on minult tihti abi palunud armastavad vanemad, kes on mures oma laste pärast. „Ta keeldub tegemast kodutöid!” või „Mu tütar ei kuula mind absoluutselt!” – need on näited ärritatud repliikidest, mida mul kuulda tuleb. Minu kindel arvamus nii vanemana kui psühhoterapeudina on, et ei ole kerge ülesanne kasvatada indigolast, vähemalt mitte seni, kuni me ei tõsta oma mõtlemist olukorra kõrgusele.

Pole vaja ei psühholoogi ega psühhiaatrit, et tuua päevalgele ilmselge tõsiasi: suurem osa oma vanemlikust käitumisest oleme õppinud oma vanematelt või omandanud massimeedia kaudu. Mõned meie seast on osalenud koguni lapsevanemate kursustel. Kahjuks on need kõik vana energia saadused. Nad ei toimi uut energiat kätkevates olukordades. Ja pidage meeles: indigolapsed esindavad 100% uut energiat.

Meie ülesanne vanematena on kaitsta indigolapsi vana energia jäänuste eest ning aidata neil alati meeles pidada neis peituvat jumalikku olemust ja oma missiooni. Me ei saa lubada, et indigolapsed unustaksid oma kehastumise eesmärgi – kogu maailma tulevik oleneb neist!

Seetõttu on esimeseks sammuks olla paindlik kasvatusküsimusi puudutavates vaadetes ja ootustes. Lõppude lõpuks, miks on meile nii oluline, et meie lapsed õpiksid koolis hästi? Ma ei taha teid veenda selles, et haridust pole vaja, kuid olgem ausad: miks te endast nii välja lähete, kui lapse õpetaja teatab teile midagi eba-meeldivat? Kas see mitte ei meenuta teile teie enda lapsepõlve murepäevi? Kui nii, siis tegelikult pole te vihane mitte oma lapse peale – te olete vihane oma lapse *eest*.

Teisest küljest, võib-olla usute, et teie laps vajab „head

haridust”, et selles maailmas „toime tulla“. Minu arvates on see väide kaheldav, sest uus maailm meie ees rajaneb täiesti teistsugustel ideaalidel. Uues maailmas saab kõige suuremaks eeliseks olema isiksuse terviklikkus (mis on määratletav telepaatiliselt, kuna me kõik meenutame õige pea oma kaasasündinud üleemeelisi võimed). Tuleviku töödaja peab haridust ilma isiksusliku terviklikkuse taieasti kasutuks.

Muutes oma seisukohti ja ootusi oma laste suhtes, tuleb meil vanemaks olemist rahulikult võtta. Olen nõus, et kohati võib see tunduda ebatavaline või hirmutav. Meie vanemlikud instinktid käsivad meil oma lapsi kaitsta. Seega alustame automaatselt võitlust oma lapse õiguse eest edaspidises elus läbi lüüa. See omakorda võib tihti väljenduda võitluses lapse endaga, kui te sunnite teda oma koduseid ülesandeid tegema.

Lapsevanematena oleme ühed esimeste seast, kes kasvatavad indigolapsi, nii et vead on vältimatud. Ometi on teie ja teie laste hinged omavahel kooskõlastanud ühise inkarnatsiooni milleniumivahetuse olulisel ajajärgul. Seega hinge tasandil oli teil pilt selge, kui allkirjastasite vaimse lepingu indigolapse vanemaks saamise kohta. Andke endale andeks niisuguse raske ülesande enda peale võtmine ning teadke, et Jumal ei anna meile kunagi sellist missiooni, millega me hakkama ei saaks.

Loeme nüüd nõuandeid meie järgmiselt eksperdilt. Ta annab asjatundlikke juhtnõore, kuidas tulla toime indigolapse vanemana. Niisiis – sõna on **filosoofiadoktor Kathy McCloskey**’l.

Kirjastuse Valgusesaar raamatusari indigolastele ja nende vanematele!

www.valgusesaar.com

VÄIKESE INGLI LOOD

Kirjutanud ja joonistanud Leia A. Stinnett

Inspireerituna peangel Miikaeli poolt, on Leia Stinnetti sulest sündinud mitmeid imelisi ja sügavasisulisi raamatuid – eesmärgiga edastada nii lastele kui nende vanematele praegusel ajastul järjest olulisemaks muutuvaid sõnumeid. Väikese Ingli Lood on mõeldud eelkõige uuele, ka INDIGOLASTEKS nimetatud põlvkonnale, äratamaks neis lastes peituvaid võimeid ning avamaks nende kaasasündinud tarkust.

See raamatusari sisaldab südantavavaid ja paljudele olulistele küsimustele võimalikke vastuseid pakkuvaid jutustusi, samuti laste, aga ka nende vanemate vaimset teadlikkust ning tunnetamisvõimet arendavaid harjutusi, meditatsioone ning ülesandeid, mis toetavad meie vaimset kasvu ning on abiks eneseleidmise teekonnal. Raamatukeste sõnumid on lihtsad ja universaalsed ning nende loomise eesmärgi võib kokku võtta kord Miikaeli poolt Leiale öeldud sõnadega: “Koos aitame lapsi...”

Avastades tšakraid

Õpime tundma, äratama ning tasakaalustama
oma kehas asuvaid energiakeskusi.

Ingel palus mul jätta teiega hüvasti

Ühe väikese poisi siit maailmast lahkumise kogemus.

Üks punane roos

Kaunis lugu andestamise, kaastunde,
armastuse ja jagamise õppetunnist.

Ühtsusevärv

Jutustus eraldumise õppetunnist ja selle ületamisest armastuse abil.

Kes kardab pimedust?

Kuidas sina oma hirmudest jagu saad?

See raamat räägib loo poisist, kes õppis oma hirme ületama.

Kus on Jumal?

Jutustus poisist, kes tahtis teada saada, mida sõna

„JUMAL“ siis ikkagi tähendab.

Sild kahe maailma vahel

Lugu tähelaps Saarast ja tema imepärastest võimetest.

Eestikeelset infot indigolaste kohta leiate:

www.valgusesaar.ee/indigo.htm

KES ON INDIGOLAPSED???

Indigolapsed on lapsed, kes esindavad uut psühholoogilist käitumismustrit, mida pole varasematel aegadel laiemalt täheldatud ega dokumenteeritud.

Seda mustrit iseloomustavad väga erilised omadused, mille tundma-
õppimine kutsub nii vanemaid kui õpetajaid üles muutma oma
suhtumist lastesse nii isiklikul kui ühiskondlikul tasandil.

Selles imelises, uuele paradigmale teedrajas
raamatus vastavad rahvusvaheliselt tuntud
autorid ja seminaride läbiviijad

Lee Carroll ja Jan Tober

mitmetele indigolapsi puudutavatele küsimustele:

– Kas indigolapsed on järgmine aste inimkonna evolutsiooniredelil?

– On need lapsed targemad kui meie nende eas?

– Kuidas me oma lapsi aidata saame?

– Kuidas ja miks on paljudest tänapäeva lastest saanud „süsteemipurustajad“?

*– Miks on nii paljudel meie kõige säravamatel lastel diagnoositud
„tähelepanupuudulikkus“ ja/või „hüperaktiivsus“?*

*– Kas ritaliinile ja teistele psüühikat mõjutavatele ravimitele
leidub tõhusaid alternatiive?*

See raamat sisaldab lisaks autorite endi tähelepanekutele ka hulgaliselt intervjuusid, artikleid ja arvamusi mitmetelt oma ala spetsialistidelt (teadlastelt, haridustöötajatelt, psühholoogidelt, jne), kes heidavad valgust indigolasteks nimetatud fenomenile.

Need lapsed on tõesti erilised ning moodustavad valdava enamuse praegusel ajal sündivatest lastest ja seda kõikjal üle kogu maailma! Nad sünnivad siia ilma „teadmisega“, kes nad on – seega tuleb meil neid juba varakult tõsiselt võtta, rõõmustada neis peituvate eriliste omaduste üle ning õppida, kuidas neid tarkuse ja armastusega suunata.